

13INT00813

Gemeente
Hellendoorn

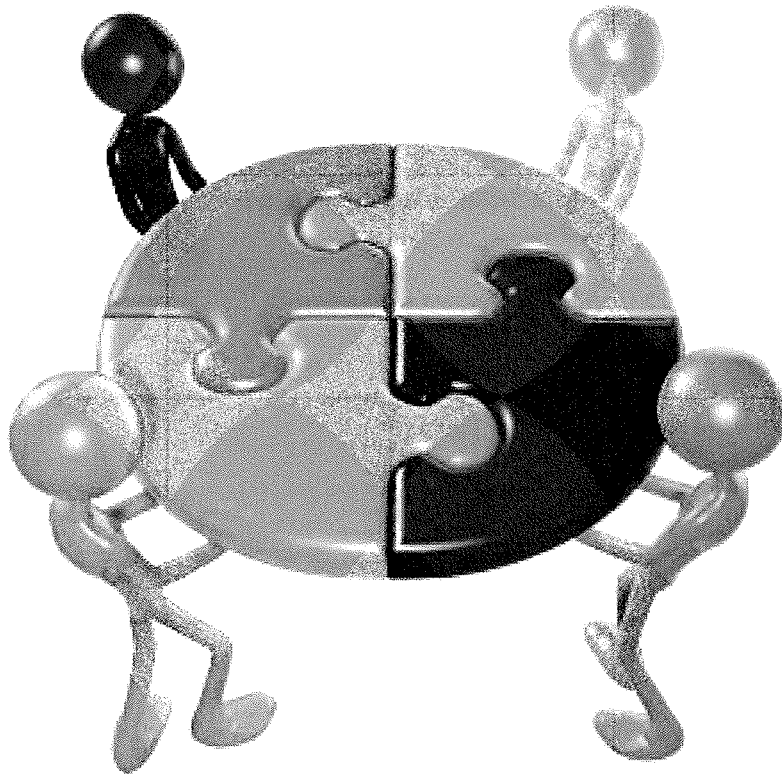
gemeente

Twenterand Rijssen-Holten

gemeente

GEMEENTE WIERDEN

Implementatienota Drank- en Horecawet

Versie d.d. : 12 maart 2013

Vastgesteld door het college :

Behandeld door de raad :

Inhoud Implementatienota DHW

1. Inleiding

- 1.1 Aanleiding
- 1.2 Doelen
- 1.3 Leeswijzer

2 Onderwerpen Drank- en Horecawet

- 2.1 Begrip horeca
- 2.2 Inventarisatie / 'Horecafoto' van de WT4 gemeenten
- 2.3 Nieuwe Drank- en Horecawet
- 2.4 Bevoegdheden

3 Keuze onderwerpen en discussiepunten

- 3.1 Beleid en Juridisch
 - 1. Modelverordening
 - 2. Alleen wettelijk verplicht of ook extra regels?
- 3.2 Toezicht en handhaving
 - 1. Beleid toezicht en handhaving
 - 2. Toezichthouders
 - 3. Toezichtvormen
 - 4. Benodigd aantal toezichthouders

4 Vervolprocedure

Bijlage 1: Competenties en vaardigheden toezichthouder

Bijlage 2: Berekeningen benodigde capaciteit toezicht en handhaving per gemeente

1 Inleiding

1.1. Aanleiding

De Tweede Kamer heeft de nieuwe Drank- en Horecawet (hierna te noemen DHW) op 24 mei 2012 aangenomen. Deze wet is op 1 januari 2013 in werking getreden (Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden nummer 379). Gemeenten zijn sinds dat moment verantwoordelijk voor toezicht en handhaving van die wet, waarna zij nog één jaar de tijd hebben om de wet te implementeren op lokaal niveau.

De wet is gewijzigd met het oog op het terugdringen van het alcoholgebruik onder jongeren, het voorkomen van alcohol gerelateerde verstoringen van de openbare orde, maar ook ter vermindering van de administratieve lasten voor de horecaondernemers. De wet schrijft een aantal zaken voor die verplicht geregeld moeten worden en een aantal zaken waar keuzes in moeten worden gemaakt. Hierdoor is behoefte ontstaan aan duidelijke beleidskaders. Daarbij moet worden opgemerkt dat er weliswaar zaken wijzigen die moeten worden geïmplementeerd in gemeenten, maar dat deze wijzigingen nu ook weer niet dusdanig schokkend zijn. Gemeenten verlenen namelijk al jaren dergelijke vergunningen, stellen hiertoe ook verordeningen en beleid op en houden al toezicht op diverse wet- en regelgeving. De gemeente treedt daarbij waar nodig ook handhavend op.

1.2 Doelen

Doel Drank en Horecawet

De doelen van de nieuwe Drank en Horecawet zijn de volgende:

- Het effectiever tegengaan van schadelijk alcoholgebruik onder jongeren:
Door zowel de vergunningverlening als de handhaving bij de gemeente te leggen en meer handhavende taken aan de gemeente te geven krijgt de gemeente meer mogelijkheden om op lokaal niveau effectief op te treden tegen de negatieve aspecten van alcoholverstrekking.
- Het terugdringen van alcohol gerelateerde overlast en van verstoring van de openbare orde:
Het tweede doel van de nieuwe DHW is logischerwijs een afgeleide van de eerste doelstelling. Het alcoholgebruik leidt in de praktijk tot overlast en de verstoring van de openbare orde. De nieuwe DHW biedt de gemeente meer mogelijkheden om deze overlast te verminderen.
- Het terugdringen van administratieve lasten:
Om de administratieve lasten voor de ondernemers te beperken is het vergunningstelsel vereenvoudigd. Dit wordt bereikt door onder andere het wijzigen van een leidinggevende via een melding te laten verlopen. Voor 1 januari 2013 werd dit afgehandeld via een vergunning.

Doel implementatienota

Deze implementatienota is opgesteld voor de burgemeesters, colleges van B & W en de gemeenteraden van de WT4-gemeenten ter ondersteuning in het maken van keuzes, het stellen van kaders en het geven van richting over de onderwerpen van de Drank- en Horecawet.

1.3 Leeswijzer

In deze implementatienota wordt allereerst in hoofdstuk 2 aandacht besteed aan de huidige situatie binnen de WT4, de bestaande regelgeving, het aantal horeca-instellingen, de wijzigingen van de Drank- en Horecawet en de verschillende bevoegdheden. In hoofdstuk 3 worden de wijzigingen uit de DHW geanalyseerd en worden voorstellen gedaan hoe deze wijzigingen in de WT4-gemeenten te implementeren. Deze implementatienota wordt afgesloten met hoofdstuk 4 waarin het vervolg en eventuele procedures worden beschreven.

2. Onderwerpen Drank- en Horecawet

2.1 Begrip horeca

Definitie:

Wat wordt verstaan onder horeca? In de Algemene Plaatselijke Verordeningen van de WT4 gemeenten is een definitie opgenomen van een openbare inrichting (horeca):

"de voor het publiek toegankelijke, besloten ruimte waarin bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was logies wordt verstrekt of dranken worden geschonken of rookwaren of spijzen voor directe consumptie worden bereid of verstrekt."

Onder een horecabedrijf wordt in ieder geval verstaan: *"een hotel, restaurant, pension, café, cafetaria, snackbar, discotheek, buurthuis, jeugdsociëteit of clubhuis. Onder horecabedrijf wordt tevens verstaan een bij dit bedrijf behorend terras en andere aanhorigheden"*

In artikel 1 van de Drank- en Horecawet wordt een horecabedrijf als volgt gedefinieerd:

"Activiteit in ieder geval bestaande uit het bedrijfsmatig of anders dan om niet verstrekken van alcoholhoudende drank voor gebruik ter plaatse."

2.2 Inventarisatie / 'Horecafoto' van de WT4 gemeenten

In deze paragraaf wordt eerst in woord en cijfers een beeld geschetst van de situatie in de vier gemeenten op het gebied van bestaande regelgeving en het aantal aanwezige horecabedrijven.

Inventarisatie verordeningen/beleidsregels alcohol

Regelgeving	Rijssen-Holten	Hellendoorn	Twenterand	Wierden
APV	X	X	X	X
Horecaverordening		X		X
Horecaconvenant	X	X		
Lokaal gezondheidsbeleid		X		
Geluid bij evenementen	X	X	X	X
Nota bij alcoholmatiging 2008-2012 (aanvulling op regionaal Happy Fris)	X	X		X
Terrassenbeleid	X	Alg. regels*	X	X
Sluitingstijdenbeleid				X

*De gemeente Hellendoorn kent geen specifiek terrassenbeleid, maar heeft algemene regels opgesteld voor het plaatsen van terrassen. Hiervoor is geen terrasvergunning op grond van de APV meer vereist.

Horeca- en detailhandelsbedrijven peildatum juni 2012:

Branche	Rijssen-Holten	Hellendoorn	Twenterand	Wierden	Totaal WT4
Horeca	70	74	42	41	227
Slijterij	5	6	6	5	22
Paracommercie	22	46	24	26	118
Ontheffing art. 35 (evenementen)	30	72	35	38	175
Supermarkten	12	12	11	8	43
Snackbars	7	10	12	5	34
Totaal	146	220	130	123	619

Controles NVWA:

Zoals in de aanleiding al vermeld werd voorheen het toezicht op de DHW uitgevoerd door de Nieuwe Voedsel en Warenautoriteit (NVWA). Om een beeld te geven over het aantal inspecties dat door hen is uitgevoerd, is een overzicht opgenomen van de controles die in de periode 2009/2011 zijn uitgevoerd in de WT4 gemeenten door de NVWA.

Totale controles NVWA bij WT4-gemeenten

<i>Inspectieonderwerp</i>	<i>Aantal inspecties</i>	<i>Aantal opgemaakte boete rapporten</i>	<i>Aantal opgemaakte schr. waarschuwingen</i>
Leeftijdsgrenzen	350	6	1
Vergunningcontrole	2	0	2
Verkoopverboden	1	0	0
Totaal	353	6	3

2.3 Nieuwe Drank- en Horecawet

Zoals in de aanleiding al vermeld is, wijzigt de DHW op een aantal punten. Hieronder zijn de belangrijkste wijzigingen van de DHW toegelicht:

- Burgemeester bevoegd gezag (DHW, artikel 3 en 11)*
De burgemeester wordt het bevoegd gezag voor vergunningverlening en toezicht/handhaving op de naleving van de DHW in de gemeente en krijgt hiervoor extra instrumenten. De burgemeester is al verantwoordelijk voor de taken van de openbare orde.
- Decentralisatie toezicht op de naleving (DHW, artikel 41 en 440)*
De nieuwe DHW maakt de gemeente verantwoordelijk voor het toezicht en handhaving van de DHW. Hierdoor wordt de gemeente verantwoordelijk voor het gehele proces van vergunningverlening, maar ook de toezicht/handhaving op de DHW.
- Interbestuurlijk toezicht vervalt*
In de DHW vervalt het toezicht van de NVWA op de uitvoering van de DHW door gemeenten. Dit sluit aan bij de gedachte om de DHW op decentraal niveau uit te voeren.
- Strafbaar stellen jongeren (DHW, artikel 45)*
De DHW verbiedt jongeren onder de 16 jaar om alcoholhoudende drank bij zich te hebben op voor publiek toegankelijk plaatsen. De gemeente heeft de bevoegdheid om handhavend op te treden en deze jongeren te beboeten. Dit nieuwe artikel maakt een jongere ook zelf verantwoordelijk voor het bij zich hebben van alcoholhoudende dranken. Hiermee ligt de verantwoordelijkheid niet meer alleen bij de horecaondernemers, winkeliers, snackbarhouders enz..
- Verordende bevoegdheid (DHW, artikel 25)*
Op grond van de gemeentewet en de DHW kan de gemeente een verordening opstellen. De nieuwe DHW breidt deze mogelijkheden uit. De nieuwe gemeentelijke verordening kan regels stellen over:
 - Toegangsleeftijd gekoppeld aan sluitingstijd;
 - Tijdelijk stilleggen van de alcoholverkoop;
 - Verbod op prijsacties;
 - Verbod op Happy hours in horeca.
- "Three strikes out" (DHW, artikel 19a)*
De nieuwe DHW geeft de burgemeester de bevoegdheid om een sanctie op te leggen voor het verstrekken van alcohol aan jongeren onder de 16 jaar in supermarkten. Bij 3 overtredingen "three strikes out", kan de burgemeester de alcohol verwijderen uit de supermarkt. Dit geldt ook voor detailhandelaren die alcohol verkopen, zoals warenhuizen, snackbars, bezorgdiensten. Dit is geregeld in artikel 20 DHW. De burgemeester kan dit afdwingen met een last onder bestuursdwang.

7. *Schorsing vergunning (DHW, artikel 32)*

Schorsing van de vergunning is een nieuw sanctie instrument. De burgemeester kan de DHW-vergunning voor maximaal 12 weken schorsen.

8. *Regulering para commerciële horeca DHW, artikel 4, 5, 6, 8, 9 en 24)*

De regels voor drankverstrekking door de para commerciële horeca wijzigen.

De gemeente is verplicht om een verordening vast te stellen om de drankverstrekking binnen de paracommercie te reguleren. In de verordening bepaalt de gemeenteraad onder meer op welke dagen en tijdstippen het mogelijk is om alcohol te verstrekken. Het is mogelijk om onderscheid te maken naar de aard van de paracommerciële rechtspersoon. Voor bijvoorbeeld sportverenigingen kunnen de regels anders zijn dan voor buurthuizen.

De gemeenteraad stelt deze verordening binnen één jaar na inwerkingtreding van de vernieuwde DHW vast. Dus voor 1 januari 2014.

9. *Vereenvoudiging vergunningstelsel (DHW, artikel. 8, 9, 29, 30, 31 en 35)*

In de nieuwe DHW zijn de regels voor het verlenen van een vergunning zo eenvoudig mogelijk opgesteld. Hiermee worden de administratieve lasten voor horecaondernemers minder.

2.4 Bevoegdheden

Bevoegdheden burgemeester

De burgemeester is vanaf 1 januari 2013 het bevoegd gezag voor vergunningverlening en toezicht/handhaving op de naleving van de DHW in de gemeente en krijgt hiervoor extra instrumenten, welke nader worden toegelicht in hoofdstuk 3, paragraaf 2. Daarnaast kan de burgemeester ook de volgende bevoegdheden gebruiken, het vaststellen van:

- beleidsregels ontheffingenbeleid paracommercie (artikel 4, lid 4)
- beleidsregels schorsing van de DHW vergunning (artikel 19a en 32)
- beleidsregels ontheffingen jaarlijks terugkerende gelegenheden zoals bedoeld in (artikel 35, lid 5).
- beleidsregels bestuurlijke boete (artikel 44a)

Bevoegdheden gemeenteraad

Ten aanzien van de bevoegdheden van de raad wordt onderscheid gemaakt in zaken die (wettelijk) verplicht moeten worden geregeld en zaken die kunnen worden geregeld.

Wat moet de gemeenteraad gaan regelen?

De wijziging van de DHW brengt één verplichting met zich mee namelijk dat het binnen één jaar na het inwerkingtreden van de wet een verordening paracommercie¹ moet opstellen. Dit is geregeld in artikel 4 van de DHW. In deze verordening moeten regels worden opgenomen over op welke dagen en tijden paracommerciële inrichtingen alcohol mogen verstrekken. Het doel is het voorkomen van oneerlijke mededinging tegenover de reguliere horeca.

Wat kan de gemeenteraad regelen?

De gemeenteraad kan in een verordening het volgende opnemen:

- Beperken of verbieden van de verkoop van alcohol in bepaalde horeca inrichtingen bijvoorbeeld gericht op jeugd en in bepaalde delen van de gemeente of op bepaalde tijden (artikel 25a).
- Een toelatingsleeftijd voor bezoekers van horecalokaliteiten en/of terrassen van ten hoogste 21 jaar, waarbij er onderscheid gemaakt kan worden naar soort inrichting, deel van de gemeente en tijdsruimte (artikel 25b).

¹ Onder paracommercie wordt verstaan: "een vorm van oneerlijke concurrentie door instellingen die buiten hun doelstelling om horeca- en recreatieve diensten verlenen aan publiek. Het gaat hierbij om instellingen van wie de activiteiten geheel of grotendeels liggen op het terrein van onder andere gezondheidszorg, welzijn, godsdienstuitoefening, cultuur, sport, onderwijs, defensie of andere overheidsactiviteiten."

- Verbod op of beperking van verkoop zwak-alcoholische drank op bepaalde tijden bij detailhandel, met uitzondering van slijterijen, maar ook niet vergunning plichtige horeca en levering door bierkoeriers (artikel 25c).
- Prijsacties verbieden, dit kan zowel voor horeca inrichtingen als voor de detailhandel (artikel 25d).
- Een formulier vaststellen met aanvullende vragen voor zover de aanvraag betrekking heeft op para commerciële rechtspersonen of de aanvraag betrekking heeft op een inrichting waarvoor aanvullend iets gesteld is op grond van artikel 25a of artikel 25b.

3. Keuze onderwerpen en discussiepunten

De belangrijkste kaders voor deze implementatienota zijn de Drank en Horecawet, de APV en eventuele andere verordeningen, beleid op het gebied van paracommercialisme, toezicht en handhaving, alcoholmatiging en het horecaconvenant. Deze kaders zijn onder raadpleging van de volgende partijen tot stand gekomen:

- Betrokken afdelingen gemeente;
- Horeca (lokale afdeling Koninklijke Horeca Nederland);
- Winkeliersverenigingen, supermarkten;
- Paracommerciële instellingen;
- Politie.

Hieronder wordt per onderwerp c.q. discussiepunt een aantal scenario's geschetst waarna een ambtelijk voorstel volgt.

3.1 Beleid en Juridisch

1. Model verordening

De wet verplicht binnen een jaar na inwerkingtreding van de nieuwe DHW in een gemeentelijke verordening, ter voorkoming van oneerlijke mededinging, regels te stellen waaraan paracommerciële rechtspersonen zich moeten houden bij de verstrekking van alcoholhoudende drank. Deze regels zijn op zich geen nieuw fenomeen. Hiervoor was al bepaald dat dergelijke regels, in de vorm van voorschriften en beperkingen, verbonden werden aan de vergunning die de paracommerciële rechtspersonen overeenkomstig artikel 3 van de DHW nodig hebben om een horecabedrijf te mogen uitoefenen. Deze voorschriften en beperkingen worden dus overgeheveld van de vergunning (die overigens wel blijft bestaan) naar een algemene regel (de gemeentelijke verordening).

Voor het opstellen van deze verordening kan gebruik worden gemaakt van de volgende modellen:

1. Modelverordening DHW van STAP (Nederlands Instituut voor Alcoholbeleid)
2. Modelverordening DHW van VNG (Vereniging Nederlandse Gemeenten)
3. Modelverordening DHW van BEM (Bureau Eerlijke Mededinging)
4. Via de digitale verordeningenwijzer waarmee gemeenten artikelsgewijs de verordening kunnen opstellen (is beschikbaar sinds januari 2013)

Wij hebben het model van de VNG als uitgangspunt genomen aangezien het VNG-model onafhankelijk is, de andere modellen zijn opgesteld door belanghebbenden en daarmee vanuit een bepaalde invalshoek beschreven. Bij het opstellen van de modelbepalingen door de VNG is als uitgangspunt genomen dat er geen onnodige beperkingen aan de paracommerciële instellingen moeten worden opgelegd. Dit is in lijn met het standpunt van de regering die in de memorie van toelichting ervan uitgaat dat gemeenten de belangrijke functie van de verschillende paracommerciële instellingen in acht zullen nemen en geen onnodige beperkingen zullen opleggen, daar waar de mededinging niet in het geding is en er geen sprake is van onverantwoorde verstrekking van alcohol, met name aan jongeren.

De VNG neemt de onderwerpen op in de APV, maar het is ook mogelijk om hiervoor een aparte verordening op te stellen. Wij hebben gekozen voor een aparte (horeca)verordening, omdat dit juridisch beter is. De Drank en Horecawet vormt namelijk de wettelijke grondslag voor deze verordening en niet de gemeentewet. De bevoegdheden op basis van de DHW betreffen medebewindsbepalingen, gericht op bescherming van de volksgezondheid en verantwoorde alcoholverstrekking. Ook het toezicht en het sanctieregime is geregeld in de Drank en Horecawet en daarmee anders dan andere APV- bepalingen.

2. Alleen wettelijk verplicht of ook extra regels?

Zoals hiervoor ook al vermeld hadden de gemeenten onder de oude Drank- en horecawet (2000) al de mogelijkheid om in een gemeentelijke verordening regels te stellen aan het verstrekken van alcoholhoudende dranken. De nieuwe DHW geeft hiervoor dus extra mogelijkheden.

Met ruimere verordenende bevoegdheden zijn wij in staat om:

- de lokale problematiek aan te pakken, die aansluit bij de lokale behoeften en past bij de lokale gewoonten;
- in WT4 verband de problematiek gezamenlijk aan te pakken;
- gezamenlijk met de partners de visie, ambities en doelen te bereiken.

Horeca (inclusief de para commerciële horeca)

Wat nu al mogelijk is en wat de nieuwe DHW (extra) mogelijk maakt staat in het volgende schema beschreven.

Onderwerp	Artikel	Bestaand	Nieuwe DHW
a. Tijdelijk stilleggen van de alcoholverkoop	25a	X	X
b. Toelatingsleeftijd koppelen aan de sluitingstijden	25b		X
c. Minimum toegangsleeftijd vastleggen (<21 jaar)	25d	X	X
d. Verbod op prijsacties van 40% of meer	25d		X

Toelichting:

- Deze maatregelen zijn betrekkelijk eenvoudig toe te passen en raakt alle betrokkenen direct. De maatregel werkt ook voor niet betrokkenen preventief.
- Hier gaat het om de beperking van het tijdstip waarop jongeren nog worden toegelaten. Zonder opname van dit artikel in de verordening is er geen grondslag om het toe passen en kan men geen gebruik maken van deze bevoegdheid. Dit artikel is voornamelijk van belang voor de grote horeca o.a. discotheken. Dit omdat er deurbeleid gehanteerd moet worden. De gemeenten Hellendoorn, Wierden en Twenterand nemen de regel wel op in de verordening maar gebruiken hem vooralsnog niet, Rijssen-Holten waarschijnlijk wel in verband met de aanwezigheid van een discotheek.
- Dit wordt veelal toegepast bij zogenaamde nachtcafés. Aangezien we dergelijke cafés binnen onze gemeenten niet kennen, is het probleem niet aanwezig en hoeft hiervoor (nog) niets geregeld te worden.
- Hier is het percentage op 40 gesteld en dit geldt voor gebruik ter plaatse in de horecagelegenheden. Het is een prima handhaafbare maatregel die bijdraagt aan alcoholmatiging, het ontmoedigt een voorraad aan te leggen en grootverbruik. Bovendien is het makkelijk via folders en actieaanduidingen te volgen. Daarbij wordt tot slot nog opgemerkt dat deze maatregel nagenoeg in elke Twentse gemeente al wordt toegepast aangezien een dergelijke maatregel ook is opgenomen in het convenant "Veilig uitgaan".

Voorstel: Voorgesteld wordt om a. b. en d. op te nemen in de verordening.

Extra regels paracommerciële horeca

De nieuwe verordening is onder andere gericht op het voorkomen van oneerlijke mededinging ten opzichte van de reguliere horeca. Bij het opstellen van regels mag de gemeente rekening houden met de aard van de paracommerciële inrichting. Dit maakt het mogelijk dat de regels die gesteld worden aan bijvoorbeeld (sport) verenigingen, stichtingen of buurt- en dorpshuizen (Kulturhuizen) onderling kunnen verschillen.

	Onderwerp	Artikel	Bestaand	Nieuwe DHW
a.	Toets op oneerlijke mededinging		X	Vervallen
b.	De tijdvakken waarin alcoholhoudende drank mag worden verstrekt.	4 lid 3a	(X)	X
c.	Welke bijeenkomsten van persoonlijke aard (bruiloften en partijen) gehouden mogen worden.	4 lid 3b		X
d.	Welke bijeenkomsten die gehouden worden voor personen die niet of niet rechtstreeks bij de rechtspersoon betrokken zijn.	4 lid 3c		X
e.	Mogelijkheid om ontheffing te verlenen van de regels uit artikel 4 DHW.	4 lid 4	X	X

Extra regels Slijterijen

Onderwerp	Artikel	Bestaand	Nieuwe DHW
a. Tijdelijk stilleggen of beperken van de Alcoholverkoop	25a	X	X
b. Verbod op prijsacties korting 30% of meer	25d		X

Toelichting:

- a. Deze maatregel is betrekkelijk eenvoudig toe te passen, raakt alle betrokkenen direct en werkt voor niet betrokkenen ook preventief.
- b. Om te kunnen bepalen of er sprake is van stuntprijzen moeten gemeenten kunnen aantonen welke prijzen er gewoonlijk worden gevraagd in een bepaald verkooppunt. Daarvoor moeten de verschillende prijzen voor langere tijd zijn bijgehouden. Dat vergt veel tijd en inspanning en levert zodoende veel administratieve lasten voor de gemeente op. De uiteindelijke effecten wegen hier niet tegen op. De VNG raadt gemeenten daarom af een dergelijke bepaling op te nemen.

Voorstel: Voorgesteld wordt om alleen a. op te nemen in de verordening.

3.2 Toezicht en handhaving

De burgemeester is in de nieuwe DHW verantwoordelijk voor het toezicht op de naleving van deze wet. Dit betekent dat gemeentelijke toezichthouders vanaf nu toezicht houden en indien nodig handhavend optreden tegen overtredingen van de DHW. Voorheen lag deze taak bij de Nieuwe Voedsel en Waren Autoriteit (NVWA). Zij blijven overigens wel verantwoordelijk voor de uitvoering van het toezicht op de Tabakswet (roken).

Voor de uitvoering van deze toezicht- en handhavingstaak heeft een financiële compensatie plaatsgevonden in het gemeentefonds. Dat was in de periode 2007-2011. De bijdrage was niet 'geoomerkt' en diende ter aanwending voor jeugd-, onderwijs- en armoedebeleid. Gebleken is dat op dit moment geen bedrag is gereserveerd voor het implementeren, uitvoeren en het houden van toezicht van de DHW.

Met de nieuwe toezichtstaak krijgen gemeenten de kans om de keten van beleid – vergunningverlening – toezicht – handhaving beter te sluiten. Daarvoor gelden wel enkele randvoorwaarden die hieronder nader zijn uitgewerkt.

1. Beleid toezicht en handhaving

Het toezichtbeleid vormt de basis voor de uitvoering van het DHW-toezicht en wordt afzonderlijk ter vaststelling aan de burgemeester aangeboden. Het biedt randvoorwaarden en eenduidigheid in het toezicht voor toezichthouders en doelgroepen, maar creëert ook bestuurlijke legitimatie van het toezicht. Hierin worden namelijk de uitgangspunten, ambities en prioriteiten neergelegd.

Uitgangspunten zijn bijvoorbeeld:

- Naleving van de normen DHW en APV;
- Bedrijven en burgers zijn in eerste aanleg verantwoordelijk voor naleving van de regelgeving;
- Preventieve en regulerende spoor / toezicht en handhaving inzetten om naleving van de regelgeving te verbeteren;
- Realistisch en uitvoerbaar handhavingsbeleid;
- Bij niet-naleving consequent handhavend optreden (door middel van een handhavingsstrategie).

Afhankelijk van de keuzes bepaalt de gemeente haar visie en vertaalt deze in ambities en doelen. In het verlengde van de DHW richten de ambities en doelen van de gemeente zich op drie aspecten:

1. Gezondheid en welzijn: de negatieve gevolgen van alcoholgebruik op de gezondheid verminderen en beperken. Dit richt zich voornamelijk op de schadelijke effecten bij jongeren;
2. Openbare orde: het voorkomen en beperken van schade en overlast als gevolg van alcoholverstrekking en –gebruik;
3. Vermindering van administratieve lasten voor (horeca) ondernemers.

De ambities zijn de basis voor een effectieve doorwerking in de verordening, het (alcoholmatiging) beleid, de vergunningverlening, het toezicht en handhaving, de samenwerking met partners en de communicatie met de doelgroepen. Aan de hand hiervan worden de prioriteiten bepaald. Deze prioriteiten komen onder andere uit het volksgezondheidsbeleid. In onderstaand schema staan de huidige prioriteiten van de WT4-gemeenten weergegeven.

Gemeentelijke speerpunten gerelateerd aan alcohol

Prioriteit	Rijssen-Holtten	Hellendoorn	Twenterand	Wierden
Alcohol en drugsoverlast (veilige woon- en leefomgeving)	X	X	X	
Uitgaansoverlast en geweld	X			
Overlast gevende en hinderlijke jeugd	X	X	X	
Alcohol en drugs (jeugd en veiligheid)	X	X	X	X

Hieruit kan worden geconcludeerd dat er onderling enkele verschillen ten aanzien van de speerpunten zijn. In het gemeentelijk beleid zullen dan ook gezamenlijke speerpunten van de WT4 worden bepaald.

Voorstel: Voorgesteld wordt om bovengenoemde uitgangspunten, ambities en doelen en/of speerpunten op te nemen in het gemeentelijk toezichtbeleid, evenals de verschillende toezichtsvormen, uitvoering van het toezicht en de eventuele handhaving, die hierna nog zullen worden beschreven.

Handhavend optreden (verbreding van de toezichtstrategie)

In Overijssel handhaven alle overheidsinstanties op dezelfde manier. De afspraken over het handhaven van overtredingen op milieu- en bouwvoorschriften en enkele voorschriften uit de Algemene Plaatselijke Verordening zoals reclame, terrassen en uitstallingen, zijn vastgelegd in de Handhavings- en gedoogstrategie Fysieke Leefomgeving Overijssel. In deze wabobrede strategie, die provinciebreed wordt gehanteerd, is de basisaanpak voor het bestuursrechtelijke en strafrechtelijke optreden bij overtredingen vastgelegd. Op basis van een stappenplan wordt bepaald welke sanctie wordt toegepast en welke vervolgstappen volgen als deze sanctie niet tot het gewenste resultaat leidt. Wanneer handhaven absoluut onredelijk is, wordt op grond van de in de strategie opgenomen mogelijkheden en de daaraan gekoppelde voorwaarden, gehandeld. Daarbij kan gedacht worden aan het bepalen van een gelijkwaardige oplossing of het gedogen van een situatie.

Voorstel: Om ook effectief, op een eenduidige en al bekende wijze handhavend te kunnen optreden tegen overtredingen op grond van de DHW wordt voorgesteld om de strategie aan te vullen met de bepalingen van de DHW. De hieronder genoemde handhavingsinstrumenten worden daarin verwerkt.

Handhavingsinstrumenten

Er bestaat een beginselplicht tot handhaving. Wanneer de regels van de DHW de gemeentelijke verordening of voorschriften uit vergunningen niet worden nageleefd, moet de gemeente handhavend optreden, door te waarschuwen en eventueel door sancties op te leggen. Deze taak is voor de gemeente niet nieuw, maar de nieuwe DHW voegt een aantal extra instrumenten toe. Hierbij gaat het niet om een rigide handhaving van de letter van de wet, maar om het bewaken van de doelstellingen van de nieuwe DHW, namelijk het terugdringen van drankgebruik onder jongeren en het tegengaan van alcohol gerelateerde verstoring van de openbare orde en veiligheid. Onderstaand schema geeft een overzicht van alle instrumenten.

Overzicht handhavingsinstrumenten

Onderwerp	Artikel	Bestaand	Nieuw
Intrekken van de DHW vergunning	31 DHW	X	
Schorsen van de DHW vergunning	32 DHW		X

Dwangsom / bestuursdwang	125 Gemeentewet	X	
Sluiting van een horeca-inrichting	174 Gemeentewet	X	
Verwijderen van bezoekers	36 DHW	X	
Bestuurlijke boete*	44 DHW e.v.		x
Three strikes out**	19a DHW		x

* Bestuurlijke boete

De DHW kent het instrument bestuurlijke boete. De bestuurlijke boete kan door de burgemeester rechtstreeks – zonder tussenkomst van de rechter - worden opgelegd. De boete die wordt geïnd komt de gemeente toe. Het Besluit Bestuurlijke Boete Drank- en Horecawet bevat een overzicht bij welke overtredingen een bestuurlijke boete kan worden opgelegd. In de bijlage behorende bij dit besluit staat welke boetebedrag bij welke overtreding wordt opgelegd. De hoogte van de boete is afgestemd op de ernst van de overtreding, of er sprake is van herhaling en er wordt onderscheid gemaakt naar de grootte van de onderneming.

Voor gemeenten is dit een relatief nieuw instrument. Eerder is bijvoorbeeld voor het toezicht en handhaving in de openbare ruimte gekozen voor de bestuurlijke strafbeschikking aangezien dit middel relatief makkelijk kon worden ingezet. In het kader van de DHW kan echter geen gebruik worden gemaakt van de bestuurlijke strafbeschikking. Bij de bestuurlijke boete komen alle werkzaamheden: opstellen boeterapport, verzenden rekeningen, bijhouden betalingen, behandeling bezwaarschriften, voor rekening van de gemeenten. Vraag is of we nu in het kader van de DHW de bestuurlijke boete wel willen inzetten als instrument. Zoals hiervoor gezegd moet de gemeentelijke organisatie hierop helemaal worden ingericht. Momenteel wordt nog onderzocht of dit in regionaal verband kan worden georganiseerd.

** Three strikes out

Deze sanctie houdt in dat de burgemeester de verkoop van alcohol in een supermarkt kan verbieden wanneer deze supermarkt voor de derde maal in één jaar een overtreding van artikel 20, eerste lid van de DHW begaat (het niet vaststellen van de leeftijd bij de verkoop van alcoholhoudende drank). De burgemeester kan bepalen hoe lang het recht om alcohol te verkopen wordt ontnomen: minimaal 1 week tot maximaal 12 weken. Deze sanctie kan door middel van bestuursdwang geëffectueerd worden. De DHW artikelen 20 (lid 6 en 7) en 45 moet alleen via het strafrecht worden afgehandeld. Deze afhandeling geschiedt altijd via het Openbaar Ministerie.

Overige instrumenten

Er zijn meer instrumenten om de maatschappij te bewegen tot een verantwoord verstrekken en gebruiken van alcohol, bijvoorbeeld bewustwording door middel van informatieverstrekking, het Twents project "Alcoholhalt" met als doel om het alcoholgebruik onder jongeren een halt toe te roepen. In dit project krijgen jongeren, maar ook ouders/verzorgers, een leerstraf in de vorm van een training aangeboden die hen bewust moeten maken van de schadelijke gevolgen van alcohol. Een belangrijk element in de aanpak van schadelijk drankgebruik onder jongeren is preventie. De gemeenten in WT4 participeren mee in het regionaal project Happy Fris, wat in 2012 is afgelopen. Er wordt onderzocht of dit project een vervolg kan krijgen.

2. Toezichthouders

De burgemeester is ook het bevoegde gezag om de gemeentelijke DHW-toezichthouder aan te wijzen. Ook bij samenwerking zal elke gemeente de toezichthouder(s) moeten aanwijzen die actief zijn in de eigen gemeente. In de ministeriële Regeling Toezichthoudende ambtenaren Drank- en Horecawet zijn enkele eisen vastgelegd die worden gesteld aan de DHW-toezichthouders (zogenaamde profielschets welke als bijlage 1 is toegevoegd).

Buitengewoon Opsporingsambtenaar (BOA)

De toezichthouder moet ook Buitengewoon Opsporingsambtenaar (BOA) zijn en moet een examen over de DHW met goed gevolg hebben afgelegd. Deze opleiding kost ongeveer € 2.200,-. Zowel Boa's in domein I (Openbare Ruimte) als in domein II (Milieu, Welzijn en Infrastructuur) worden bevoegd om de DHW te handhaven. In de Circulaire Buitengewoon Opsporingsambtenaar staat de

DHW direct genoemd onder domein I. In domein II volgt de bevoegdheid om de DHW te handhaven indirect uit de Wet Economische Delicten (WED). De belangrijkste reden dat is vastgelegd dat DHW toezichthouders ook moeten beschikken over een BOA-bevoegdheid, is dat zij dan ook de artikelen van strafrechtelijke aard, voornamelijk artikel 45, kunnen handhaven.

De keuze voor het aantal aan te wijzen Boa's en in welk domein (I of II) zal worden bepaald aan de hand van de gegevens uit de inventarisatie / horecafoto, de ambities en prioriteiten genoemd in het toezichtbeleid, het aantal uit te voeren controles, de wijze waarop de controles worden uitgevoerd, de huidige beschikbare capaciteit (zie onderstaand schema) en de benodigde in te zetten capaciteit.

Overzicht boa capaciteit in WT4 (in fte o.b.v. 1400 uur)

Werkgever	Domein I	Domein II
Gemeente Wierden	0	0,5
Gemeente Twenterand	0	0
Gemeente Hellendoorn	1	0
Gemeente Rijssen-Holten	0	2
Totaal	1	2,5

De toezichthouder bepaalt voor een belangrijk deel de kwaliteit van het toezicht. Om de toezichthouders goed uit te rusten voor hun taak moeten een aantal specifieke aspecten van het DHW toezicht voor hun aanwijzing geregeld zijn:

- opleiding voor de DHW-toezichthouders;
- werktijden en reistijden;
- aansturing;
- werkplek, ICT- en andere voorzieningen;
- inrichting backoffice.

3. Toezichtsvormen

De DHW toezichthouder krijgt te maken met twee vormen van toezicht:

Basiscontroles

Onder basiscontroles vallen de inrichtings- en evenementencontroles. Deze vorm van toezicht richt zich op DHW regels voor de drankverstrekkende inrichtingen (horeca, para commerciële horeca, slijterijen, supermarkten, cafetaria's, evenementen) en verkooppunten die geen alcohol mogen verstrekken. Het gaat hierbij over de aanwezigheid en actualiteit van de vergunning of ontheffing, het voldoen aan de voorschriften bij de vergunning/ontheffing en andere bepalingen uit de DHW. Deze controles vinden vaak overdag plaats en er is direct contact met de drankverstrekker, waardoor ook voorlichtings- en bewustwordingsinstrumenten zijn in te zetten. Er zijn mogelijkheden om de controle te integreren met andere toezichttaken.

Leeftijdsgrenzeninspecties bij drankverstrekkers en jongeren

Leeftijdsgrenzeninspecties bij **drankverstrekkers** richt zich op het controleren van verstrekking van zwak alcoholhoudende drank aan een jongere onder de 16 jaar², of van sterk alcoholhoudende drank aan een jongere onder de 18 jaar. Het toezicht bestaat uit observaties op de plaatsen waar en tijdstippen waarop ('s avonds en in de weekenden) jongeren alcoholhoudende drank kopen en gebruiken: supermarkten, cafetaria's, evenementen en jongerendisco's. Om op de juiste plekken toezicht te houden is het van belang om goed voorbereid en risico gestuurd te werken.

Tijdens de leeftijdsgrenzeninspectie kan ook de controle op het doorschenken aan dronken personen worden meegenomen. Leeftijdsgrenzeninspecties bij **jongeren** richten zich op het aanwezig hebben van alcoholhoudende drank door jongeren die respectievelijk jonger zijn 16 jaar en zich in de publieke ruimte bevinden. Het toezicht bestaat uit observaties op hotspots, plaatsen waar en tijdstippen waarop ('s avonds en in de weekenden) jongeren zich met alcoholhoudende dranken in de publiek toegankelijke ruimte begeven. Bijvoorbeeld schoolpleinen of hangplekken.

² In het initiatiefwetsvoorstel en het regeerakkoord is opgenomen dat men de leeftijd wil verhogen van 16 jaar naar 18 jaar. Mogelijk wordt dit van kracht per 1 januari 2014.

Om de juiste plekken voor toezicht te vinden is het van belang om af te stemmen met politie, welzijnswerk en andere instellingen die bekend zijn met hotspots, publiek toegankelijke ruimtes en andere (para)commerciële horeca waar veel jongeren komen.

4. Benodigd aantal toezichthouders

Het aantal toezichthouders dat nodig is hangt af van het aantal controles, het soort controles, de duur van de controles en de wijze waarop de controles worden uitgevoerd. Hiervoor zijn berekenmethodes ontwikkeld.

Berekening 1: Rekenmethode van Expertisecentrum handhaving DHW

Met de rekenmethode van het Expertisecentrum handhaving DHW kan de benodigde capaciteit voor het toezicht worden berekend. Daarbij wordt uitgegaan van de gegevens *Horecabedrijven en detailhandelsbedrijven peildatum juni 2012*: op bladzijde 4 van deze discussienota (620 (afgerond) bedrijven en 100 hotspots), uitgaande van 1 basiscontrole per jaar bij een bedrijf en 4 leeftijdsgrenzencontroles en de gemiddelde duur van de typen controles (op basis van ervaringen van de NVWA):

- basiscontrole: 0,5 uur (vinden veelal plaats bij inrichtingen tijdens regelmatige (kantoor)uren);
- leeftijdsgrenzencontrole: 1,5 uur (vinden plaats tijdens onregelmatige uren (avonduren en weekenden)).

Totaal is dit $310 + 600 = 910$ uur aan controle-uren voor WT4. Het aantal controle-uren is ook per gemeente berekend, deze berekeningen zijn opgenomen in bijlage 2). Dit is exclusief administratietijd, reistijd, overuren. Daarbij wordt opgemerkt dat de leeftijdsgrenzencontroles (zeker in de nachtelijke uren en tijdens evenementen) in duo worden uitgevoerd. Hiervoor moet aanvullend tijd worden gereserveerd. Bij deze berekening is geen rekening gehouden met de mogelijkheid dat de DHW-controles gecombineerd kunnen worden met andere controles. Hierdoor kan mogelijk tijd worden bespaard.

Berekening 2: Pilotgemeenten

Vanaf 2008 tot 2011 liep de pilot decentralisatie Drank- en Horecawet. Landelijk zijn 15 pilotdeelnemers (gemeenten) geselecteerd, verspreid over heel Nederland. De deelnemers hebben aangegeven dat het toezicht in het begin relatief veel geld kost. Dit heeft onder andere te maken met de onregelmatige werktijden en het feit dat er vaak in duo's wordt gecontroleerd. De pilotdeelnemers zijn ervan uitgegaan dat dit € 75.000,- per toezichthouder (fte) kost. Daarbij is uitgegaan van de volgende kosten:

Het tarief van een toezichthouder is € 59,00 per uur³. De onregelmatigheidstoeslag bedraagt 40 %. Het uurtarief in het weekeinde en 's avonds bedraagt daarmee € 82,60.

Onder andere de gemeente Leeuwarden is een pilotgemeente geweest voor de invoering van de DHW. Ook door middel van deze gegevens kan de benodigde capaciteit worden berekend. Daarbij wordt eveneens uitgegaan van de gegevens *Horecabedrijven en detailhandelsbedrijven peildatum juni 2012*: op bladzijde 4 van deze discussienota (620 bedrijven en 100 hotspots), uitgaande van 1 basiscontrole per jaar bij een bedrijf en 4 leeftijdsgrenzencontroles en de gemiddelde duur van de typen controles:

- basiscontrole: 1,5 uur (vinden veelal plaats bij inrichtingen tijdens regelmatige (kantoor)uren);
- leeftijdsgrenzencontrole: 3 uur (vinden plaats tijdens onregelmatige uren (avonduren en weekenden)).

Totaal is dit $930 + 1200 = 2130$ uur aan controle-uren voor WT4. Ook deze controle-uren zijn per gemeente berekend, deze berekeningen zijn eveneens opgenomen in bijlage 2). Hierbij wordt aanvullend nog opgemerkt dat dit een reëlere berekening is ten opzichte van berekening 1 aangezien we moeten starten met het uitvoeren van voor gemeenten nieuwe controles, de praktijk heeft uitgewezen dat bij aanvang van de uit te voeren controles meer tijd benodigd is per controle en de ervaring die de NVWA de afgelopen jaren heeft opgedaan, bij de aan te stellen toezichthouders

³ Uitgaande van schaal 8, Handleiding overheidstarieven, zijnde € 59,- per uur, plus 40% onregelmatigheidstoeslag. Dit maakt het kostendekkend uurtarief voor een leeftijdscontrole € 82,60.

(Boa's) nog ontbreekt. Dit is eveneens exclusief administratietijd, reistijd, overuren. Daarbij wordt opgemerkt dat de leeftijdsgrenzencontroles (zeker in de nachtelijke uren en tijdens evenementen) in duo worden uitgevoerd. Hiervoor moet aanvullend tijd worden gereserveerd. Bij deze berekening is geen rekening gehouden met de mogelijkheid dat de DHW-controles gecombineerd kunnen worden met andere controles.

Voorstel: Gelet op het feit dat het houden van toezicht op grond van de DHW voor gemeenten een nieuw fenomeen is, hier nog geen ervaring mee is opgedaan wordt voorgesteld om uit te gaan van de gegevens uit rekenmethode 2: Pilotgemeenten. Dit betekent dat er ongeveer 1,5 fte nodig is voor het minimaal uitvoeren van deze taken in de WT4-gemeenten. Ervan uitgaande dat een groot deel van de controles in duo worden uitgevoerd, is er minimaal 2-3 fte benodigd. De kosten daarvan bedragen totaal ongeveer € 150.000,-- tot € 225.000,-- (verdeling per gemeente kan plaatsvinden conform de gegevens over de benodigde capaciteit per gemeente opgenomen in bijlage 2).

Keuzes gemeenten inzake het uitvoeren van de DHW-taken

Inmiddels is duidelijk geworden dat in de gemeente Twenterand een bedrag in de begroting is gereserveerd voor de uitvoering van deze DHW-taken. Daarbij wordt opgemerkt dat de gemeente Twenterand momenteel nog geen Boa in dienst heeft. Ook in de gemeente Wierden is een bedrag beschikbaar gesteld. Gezien de huidige economische ontwikkelingen, personele taakstellingen enz. zal, naar verwachting, in de gemeenten Rijssen-Holtten en Hellendoorn geen geld beschikbaar worden gesteld maar de benodigde capaciteit moeten worden gevonden in de bestaande personele formatie. Dit zal, gezien de huidige toezichtstaken c.q. werkvoorraad van de Boa's en andere gemeentelijke toezichthouders, grote consequenties hebben voor de invulling van de huidige functie(s), voor het al dan niet kunnen uitvoeren van het bestaande takenpakket, het volgen van opleidingen, maar ook voor de werktijden (men zal ook controles moeten uitvoeren tijdens de avonduren en weekenden) enz..

Geen handhaving is geen optie gelet op de beginselplicht tot handhaving en het interbestuurlijk toezicht door het Ministerie. De vraag is dus hoe we dit zo efficiënt en effectief mogelijk kunnen gaan uitvoeren; elke WT4- gemeente voor zich, in WT4 verband of in samenwerking met de Veiligheidsregio Twente. De voor- en nadelen van de opties worden hierna beschreven.

Uitvoering 1: Gemeenten in eigen beheer

Voordelen:

- eigen wet- en regelgeving
- goed te sturen
- kosten inzichtelijk

Nadelen:

- te hoge kosten (opleiding, faciliteiten enz.) voor het aanstellen van een boa i.r.t. de uit te voeren controles
- Kwetsbaarheid i.v.m. onderlinge vervangbaarheid.
- Te herkenbaar, men kent de boa.

Uitvoering 2: Samenwerking in WT4-verband

Voordelen:

- Eén verordening, één handhaving, dus eenduidig toezicht en handhaving
- Beter te sturen
- Inzet en kosten zijn te verdelen tussen 4 gemeenten
- Makkelijker af te stemmen
- Dezelfde problematiek
- Geringe kwetsbaarheid i.v.m. onderlinge vervangbaarheid.
- Er is al een samenwerkingsverband op andere gebieden in WT4, welke men graag wil verruimen.

Nadelen:

- Te herkenbaar, men kent de boa. Gelet op de ervaringen van de pilotgemeenten hoeft dit niet altijd een nadeel te zijn, maar kan dit ook een voordeel zijn (men weet met wie men te maken heeft)

Uitvoering 3: WT4 + Veiligheidsregio Twente

Het uitgangspunt in deze optie is dat we in WT4 verband formatie creëren voor de handhaving, die eventueel deelnemen in de regionale poules openbare ruimte die vanuit de Veiligheidsregio Twente worden opgezet. Hiertoe is inmiddels een convenant opgesteld waarin de samenwerking moet worden gezien als groeimodel. Daarbij kan mogelijk ook gebruik gemaakt worden van de backoffice voor de bestuurlijke boete die naar verwachting t.z.t. in regionaal verband wordt ingericht.

Voordelen:

- Minder kwetsbaar; makkelijke onderlinge vervangbaarheid
- WT4 heeft enige invloed op inzet boe

Nadelen

- Naar verwachting is er binnen afzienbare termijn (nog) geen overeenkomst in de Veiligheidsregio Twente ten aanzien van de taken op DHW-gebied. Dat betekent dat we langere tijd zonder toezicht en handhaving zitten.
- Kosten (de kosten worden over het algemeen vaak berekend aan de hand van het inwoneraantal van de gemeente, dit zou kunnen betekenen dat we relatief veel geld moeten betalen voor het aantal controles dat binnen de WT4 gemeenten moet worden uitgevoerd).
- Verwachting is dat de beschikbare BOA-capaciteit al snel wordt ingezet in de grotere gemeenten aangezien daar veel problemen worden ondervonden.
- Afhankelijkheid van de Veiligheidsregio (o.a. inzet Boe's, regelgeving).
- Betrokkenheid en bereidheid van de toezichthouders.

Voorstel: Voorgesteld wordt om de uitvoering van de toezichtstaken in WT4-verband te organiseren. De voordelen hiervan wegen naar onze mening op tegen de voordelen van de overige opties. Ook de nadelen zijn gering. Belangrijk hierbij is dat er al een samenwerkingsverband op andere gebieden in WT4 is opgestart, welke men graag wil verruimen. De uitvoering van de DHW is hiervoor naar onze mening ook zeer geschikt. Of dit daadwerkelijk op deze manier zal worden georganiseerd, is afhankelijk van de keuzes die gemaakt worden in de verschillende gemeenten met betrekking tot de uitvoering. Indien alle WT4 gemeenten besluiten om de uitvoering van de toezichtstaken in WT4-verband te organiseren, zal dit nader worden uitgewerkt en ter besluitvorming worden aangeboden.

Naast de toezichtcapaciteit moet ook in de back office extra capaciteit beschikbaar zijn als gevolg van het werk van de toezichthouders. Uit de Pilot "Decentraal Toezicht DHW" komt naar voren dat het gemeentelijk DHW toezicht doorwerkt naar andere onderdelen binnen de gemeente, zoals:

- Beleid.
- Vergunningverlening.
- Boeteafdoening.
- Bezwaar en beroep.
- Verwerking klachten en tips.

Het is dan ook van groot belang dat deze betrokken afdelingen op de hoogte zijn en rekening moeten houden met de capaciteitsinzet om de effecten van het DHW toezicht goed te kunnen verwerken.

4. Vervolgprocedure

Na het behandelen van de discussienota in de gemeenteraden volgt een evaluatie van de gemaakte keuzes en een inventarisatie van de nog uit te voeren werkzaamheden. Deze werkzaamheden zijn hieronder in een voorlopige planning opgenomen.

Tijdspad	Omschrijving
Maart – juni 2013	Opstellen Drank en Horecaverordening WT4 (streefdatum gemeenteraad juni 2013)
Maart – juli 2013	Opstellen beleidsregels WT4 (vaststelling burgemeester juli 2013)
Januari - maart 2013	Opstellen nieuwe aanvraagformulieren
januari – mei 2013	Uitvoeringsnota toezicht en handhaving (vaststelling mei 2013 door Burgemeester)
Januari – mei 2013	Handhavingsstrategie (vaststelling mei 2013 door Burgemeester)
Vanaf mei 2013	(nieuwe) toezichthouders DHW aanwijzen en opleiden
Vanaf mei 2013	Inrichten backoffice (o.a. handhaving, juridische ondersteuning)
Vanaf juni 2013	Start implementatie, communicatie naar belanghebbenden en uitvoering DHW

Bijlage 1: Competenties en vaardigheden toezichthouder

Omdat de Drank- en Horecawet een bijzonder specialisme is en onregelmatige werktijden met zich meebrengt, worden aan de toezichthouders bepaalde competenties en vaardigheden verlangd die nodig zijn om de controles uit te kunnen voeren. Belangrijke competenties en vaardigheden zijn:

- Standvastigheid;
- Oordeelsvorming;
- Sociabiliteit;
- Inventiviteit;
- Incasseringsvermogen;
- Communicatievaardig.

Competentieprofiel : Controleur DHW

Kennis en Vaardigheden

- MBO werk- en denkniveau;
- Kennis van de uitvoeringsbepalingen van de betreffende wet- en regelgeving,
- inspectiemethoden en -technieken en vaardigheid in het toepassen daarvan;
- Vaardigheid in het geven van toelichting op de betreffende wet- en regelgeving;
- Vaardigheid in het opstellen van inspectierapportages en specialistische adviezen;
- Vaardigheid in de toepassing van kantoorautomatisering.

Contacten

- Met medewerkers van het betreffende bedrijfsleven over een interpretatie van de betreffende wet- en regelgeving en de procesgang om informatie te verstrekken;
- Met medewerkers van het betreffende bedrijfsleven en autoriteiten bij geconstateerde wetsovertredingen om informatie te vergaren en uit te wisselen;

Resultaatgebieden

- Correcte inspecties/controles;
- Duidelijke voorlichting en aanwijzingen;
- Correcte vervolgacties.

Bijlage 2: Berekeningen benodigde capaciteit toezicht en handhaving per gemeente

Branche	Rijssen-Holten	Hellendoorn	Wierden	Twenterand
Horeca	70	74	41	42
Slijterij	5	6	5	6
Paracommercie	22	46	26	24
Ontheffing art. 35(evenementen)	30	72	38	35
Supermarkten	12	12	8	11
Snackbars	7	10	5	12
Totaal	146	220	123	130
	+ 25 hotspots	+ 25 hotspots	+ 25 hotspots	+ 25 hotspots
Benodigde capaciteit				
Benodigd aantal uren berekening 1	73 + 150 = 223	110 + 150 = 260	62 + 150 = 212	65 + 150 = 215
Benodigd aantal fte berekening 1 (Uitvoering in duo is fte x 2)	0,16	0,19	0,15	0,15
Benodigd aantal uren berekening 2	219 + 300 = 519	330 + 300 = 630	185 + 300 = 485	195 + 300 = 495
Benodigd aantal fte berekening 2 (Uitvoering in duo is fte x 2)	0,37	0,45	0,35	0,35